

ԱՐԱՄ-ԳԱՌՈՆԷ

ՆՐԱԺԵՇՏԻ ՊՕԷՍ

Թաւրիզ

Աւրգաստիանի Հայոց Թեմ. Տպարան

1924

38409

10/10/25

Կ Վ ա յ ա յ ո ղ

Տ ա ն ի կ յ յ ա
ժ մ Բ ռ ա ի մ - Դ ա ռ յ ա

1925 յ յ յ . 111/15

Դ ա Յ ռ Յ

Ա Ր Ա Մ - Գ Ա Ռ - Օ Ն Է

Հ Ր Ա Ժ Ե Շ Տ Ի Պ Օ Է Մ

38409

Թ ա լ Ր ի Գ

Ա Տ Ր Գ Վ Ս Ա Կ Ա Ն Ի Հ ա յ ո յ Թ Ե մ . Տ յ ա ռ ա Ն

1924

ՀՐԱԺԵՇՏԻ ՊՕԷՄ

I

Իրիզուցի փեցերից կախ
 Նորէն եկար, հորէն եկար,
 Իմ հին երազ, մոռացումի
 Ճամբաներից դարձար կրկին,
 Դարձար եկար...
 Ես էլ դարձամ
 Որոնումիս ուղիներից
 Յոգնամ, փոռոս,
 Հանդիպեցի իմ սան շէմփին
 Հայեացքներին ֆո արեւոս...
 Եկար հորէն ամոհելու
 Մտիս բացւած վեհերը լայն,
 Եկար հորէն, քոչեցն հեռու,
 Հեռուները յաւերժական...

... անո՞ր սմ քմմն փուր . իմ
 միտքսի նմն նմնմիտքս
 նամն . ուստի ուստի ուստի
 ... միմն ուստի ուստի ուստի
 փոքրիկ քմմն ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի

II

... քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի
 քմմն ուստի ուստի ուստի

Faint handwritten notes in Armenian script, including 'Հրաժեշտ' (Farewell) and 'Պոէմ' (Poem).

ՆԵՐՔԻ ԿԵՆՏՐՈՆ

Արի, արի հենց էս գիշեր
 Ճամփայ ընկնենք մեն միասին,
 Գնանք, բոլ որ ես մտաւանամ
 Իմ օրերն անցած ու հին...
 Թող մտաւանամ չհնազ կոյսի
 Ժպիտներ սէր խոստացող,
 Թող մտաւանամ նրա սէրը,
 Սիրսս խոցող ու խուսափող:
 Իմ հին երա՛գ, իմ հին երա՛գ,
 Ների՛ր, ների՛ր, ների՛ր ինձի,
 Ների՛ր ինձի, ապերախսիս,
 Արբեցողիս, անառակիս...

II

Էլ չեմ երգի սեւ աչերը,
 Ո՞ր գիշեր է չար խորհրդի,

Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի
 Գիշերը քանի որ քանի

Էլ չեմ երգի կոյսի սէրը,
 Պաշտամունքով իմ սնոսի...
 Ների՛ր ես բոլ ճամփայ ընկնենք
 Հեռուներ քո վարդազոյն,
 Ուր ճիշերից երգ է հնչում,
 Ուր խօսքերը չեն մեռնում զուր...
 Ների՛ր, զնանք հեռուներ
 Այն կանաչուն ու ծաղկազարդ,
 Որտեղ մարդն է շնչում ազատ,
 Որտեղ հոգին քեւեր ունի...

III

Ա՛խ, ի՛նչ օրեր անց կացրի
 Այս ցուրտ երկրի անհաս ծոցում,
 Ի՛նչ տառապանք, օ՛ր, ինչ ցաւեր
 Լուռ կրեցի սրիս խոցում...

ցուրս է հուրիկ, ցուրս ինձ համար
 Այս երկիրն արեւին մօտ.
 Ախ, իմ մասաղ հողին հիմա
 Չի տախալում, չի տախալում
 Բարբ արեւի անեղջ բոցով...
 Ահ, խօսերն իմ ծաղրեցին,
 Մասաղ հողուցս բղխած խօսերն.
 Գարուն սեռս անարգեցի՛ն,
 Անարգեցի՛ն, անարգեցի՛ն...
 Համբարներին սիրոյ՝ ծարաւ,
 Հայեացքներից խաբւած՝ գերի,
 Իմ տառապալ հոգու համար
 Բախսս էլ նոր վարդ չի բերի...
 Արի հուրիկ, նամկալ ընկնենք
 Հեռուներս քա Վարդապալն,

[Faint mirrored bleed-through text from the reverse side of the page, including words like 'արեւի', 'հող', 'խօսեր', 'սիրոյ', 'տառապալ', 'հոգու', 'վարդ', 'բերի', 'նամկալ', 'ընկնենք', 'հեռուներս']

Գնանք եւ էլ յես չը նայենք,
 Այս ցուրս երկրից փախչենք բախանք...

IV

Հովիտները, հովիտներն այն երկրներով ծաղիկների,
 Այբիւրներն առաքաղօթ ու շուրջը բարդիների
 Ինձ գերել են, ու հնաշէլ երազներով հոգիս անբողջ.
 'Իկալի նրանց եմ ես գնում իմ երգերով անեղսզոյ:
 Գնում եմ ես սիրելու, եւ սիրելու ծաղիկներից,
 Գնում եմ ես հեռանալու այս անապատ, ցուրս երկրից...
 Գնում եմ ես մոռանալու մօտիկներես իմ դաւանան,
 Ընկերներես, ծանօթներես սալիս եմ ես համաքարածան
 Վերջին խօսքս հրածեցիս.
 — Ինձ չը յիշեք, ինձ մոռացեք, ես ձեզ վաղուց եմ մոռացել.
 Իմ մտերիմ, սիրող սրտում ես առյուծեմ մոռացումի
 Երազին եմ ձեզ վաճառել...

Հեռու, հեռու բողեք լինեմ ձեր սուս սիրոյ մաք կապերից,
 Կեղծ, ժանգոսած ձեր ժպիտք էլ չեմ ուզում տեսնել նորից.
 Էլ չեմ ուզում լսել հիմա ձեր մտերիմ խօսքերը սուս,
 Էլ չեմ ուզում խաբուել նորից ձեր հայեացքից նեղոս ու մաք.
 Թողեք որ ես գնամ հեռու, անբիծ սիրոյ հովիտք վառ,
 Ախ, ամեն ինչ մաքուր, անբիծ, սուրբ հովիտն այն սիրավառ...
 Մոռացի՛ր ինձ նեղմակ աղջիկ, պատանեկան ճայտանքիս
 Սուրբ երազը հեռու, անհաս...
 Որ իմ մասաղ հոգու խորում այնքան ցաւով քեզ սիրեցի,
 Իսկ դու հեռու, անհաս երազ,
 Դու նեղեցիք ահամարհոս ծաղրի ժպիտք իմ վրաս...
 Ծնողներս, ծնողներս, ինձ մոռացե՛ք, մոռացե՛ք ինձ,
 Չե՛ր գաւակին, որ ծնել էք հրաբորբոք կրփ նամիկին,
 Հանոյքների նեխում օդում...
 Ո՛վ ասաց ձեզ աշխարհ բերե՛ք ձեզ անձանօր մի նոր մտրդի,
 Ո՛վ ասաց ձեզ իմ մեջ դնե՛ք այսօր քրքիւ, այսօր յուզում...

Հրածեսիս այս մեծ ժամին ի՞նչ խօսե՛րով ես պիմեմ քեզ,
 Ի՞նչ խօսե՛ման, ի՞նչ պարզե՛մ, երբ իմ կեանքն էս ծոցի մեջ
 Ցաւով միայն դու սնեցիր, ցաւի համար ինձ ծնեցիր:
 Որ խօսե՛րով բախեմ գլխիդ իմ անեծքն այս բաւաւոր,
 Է՛յ, հիմ երկիր, չոր անապատ, ի՞նչ խօսե՛րով բաժանեմ ես...
 Իմ տառապող հոգին հիմա խոսով կերթայ քեզից յաւե՛ս,
 Անհիւրընկող էս չոր ծոցից հեռու կերթայ, անդարձ, անյե՛ս...
 Չեմ ափսոսում բնկերներս, որով իմ մեջ էլ չեմ ապրում,
 Ոչ էլ կոյսի վառ ժպիտն է ինձ յե՛ս կանչում, հրապարում...
 Բայց չի մարել իմ մեջ հիմա ջերմ սիրելու փափագը վառ,
 Ու գնում եմ ես սիրելու մեծ հովիտն էն սիրավառ...

VI

Ո՛վ մեծ հովիտ, ո՛վ սրբազան երազներով յլի երկիր...

Ո՛վ պարսոս հող իդեալների, մեծ քղձերի սնուլ երկիր,
 Քափառական ու որոնող հոգիների հանգստարան,
 Ես գալիս եմ, ես գալիս եմ դեպի քեզ...
 Գալիս եմ ես նոր սեր փնտռելու քո ծաղկազարդ ոլորտներում,
 Նոր սիրունի, որ իր կեանքում ունի, արժար սեսամ չունի.
 Գալիս եմ ես որոնելու լրիւ մարդն ասուածային,
 Որ փնտռեցի, որոնեցի, այս խուլ երկրի մեջ չը կային...
 Գալիս եմ ես մերկ ու միակ, եւ ոչ մի բել ես չեմ բերում
 Այս բորբոսնած միջավայրից, քո սուրբ հողը չը պղծելու:
 Գալիս եմ ես որոնելու նոր ընկերներ, ազնիւ, անկեղծ,
 Որոնց հոգին լինի մաքուր, սիրով լեցուն ու բոյնից զերծ:
 Ու սահմանը մտնեմ պիտի նոր երգերով քաղցրակարկաչ,
 Առանց ցաւի, առանց վշտի պիտի քեզ գամ անվերադարձ:

